

— понятието „северната зона“ се отнася до зоната от Република Кипър, върху която правителството на Република Кипър не упражнява ефективен контрол.

Дали спирането с член 1, параграф 1 от Протокол № 10 към Акта за присъединяване на Кипър към ЕС от 2003 г. на прилагането на достиженията на правото на Общността в северната зона пречи възможността съд на държава-членка да признае и приведе в изпълнение решение, постановено от съд на Република Кипър с район на действие в контролираната от правителството зона, отнасящо се до собственост в северната зона, когато такова признаване и изпълнение се иска съгласно Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела⁽¹⁾ („Регламент № 44/2001“), който е част от достиженията на правото на Общността?

2. Дали член 35, параграф 1 от Регламент № 44/2001 дава право или задължава съд на държава-членка да откаже да признае и да приведе в изпълнение решение, постановено от съдилищата на друга държава-членка, отнасящо се до собственост в зона на последната, върху която правителството на тази държава-членка не упражнява ефективен контрол? По-специално, дали такова решение противоречи на член 22 от Регламент № 44/2001?

3. Дали решение на съд на държава-членка с район на действие в зона от тази държава, върху която правителството ѝ упражнява ефективен контрол, отнасящо се до собственост в зона от тази държава, върху която нейното правителство не упражнява ефективен контрол, може да не бъде признато или приведено в изпълнение съгласно член 34, параграф 1 от Регламент № 44/2001 на основание на това, че по практически съображения решението не може да бъде приведено в изпълнение по местонахождение на собствеността, въпреки че решението подлежи на изпълнение в контролираната от правителството зона в тази държава?

4. Когато

— срещу ответника е било постановено решение в негово отсъствие;

— след това ответникът е започнал производство по оспорване пред съда, постановил решението в негово отсъствие; но

— жалбата му е отхвърлена след цялостно и справедливо разглеждане на основание, че не е предоставил убедителни основания (което съгласно националното право е необходимо, за да се отмени решение от такъв характер),

дали този ответник може да се противопостави на изпълнението на първоначалното решение, постановено в негово отсъствие, или на решението за отхвърляне на жалбата за отмяна, на основание на член 34, параграф 2 от Регламент № 44/2001, по съображение, че документът за образуване на производството не му е бил връчен в достатъчен срок, за да има възможност да организира защитата си преди постановяване на първоначалното решение в негово отсъствие? Има ли значение фактът, че при изслушването са разглеждани само основанията, изтъкнати от ответника?

5. Какви фактори са релевантни за преценката, при осъществяване на предвидената в член 34, параграф 2 от Регламент № 44/2001 проверка, относно това дали на ответника „е връчен документът за образуване на производството или равносетен документ в достатъчен срок, за да има възможност да организира защитата си“? По-специално:

а) Когато документът е действително връчен на ответника, имат ли някакво значение действията (или бездействията) на ответника или на адвокатите му, осъществени след връчването?

б) Какво значение може да има особено поведение или изпитани от ответника или от адвокатите му трудности?

в) Има ли значение обстоятелството, че адвокатът на ответника е могъл да се яви преди постановяване на решението в отсъствие на ответника?

⁽¹⁾ ОВ L 12, стр. 1.

Иск, предявен на 13 септември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Кралство Испания

(Дело C-423/07)

(2007/C 297/35)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (за която се явяват D. Kukovec, представител, и M. Canal Fontcuberta, abogado)

Ответник: Кралство Испания

Искания

— да се установи, че като не е включило сред представляващите обект на концесия строителни работи в обявлението за концесията и в тръжните спецификации във връзка с възлагането на обществена концесия за изграждането, поддръжката и експлоатацията на разклоненията на автомагистрала А-6 към Segovia и Ávila, както и за поддръжката и експлоатацията на участъка Villalba—Adanero от същата автомагистрала, строителни работи, които впоследствие са били възложени, Кралство Испания не е изпълнило задълженията, произтичащи съгласно член 3 и член 11, параграфи 3, 6, 7, 11 и 12 от Директива 93/37/ЕИО ⁽¹⁾, както и съгласно принципите на Договора за ЕО, по-специално принципа за равно третиране и за забрана на дискриминацията;

— да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

На основание на Кралски указ № 1724 от 5 ноември 1999 г. Министерството на развитието е възложило обществена концесия за изграждането, поддръжката и експлоатацията на следните участъци от платена автомагистрала: платена автомагистрала А-6, разклонение към Segovia, платена автомагистрала А-6, разклонение към Ávila, както и за поддръжката и експлоатацията от 2018 г. на участъка Villalba—Adanero от платената автомагистралата А-6. Във връзка с възлагането на тази концесия са били възложени много други строителни работи, за които не е било дадено обявление, чиято стойност е била по-висока от общата стойност на публикуваните строителни работи и които отчасти са се намирали извън зоната, представляваща обект на концесията.

От една страна, Комисията твърди, че Кралство Испания е нарушило член 3 от Директива 93/37 и следователно член 11, параграфи 3, 6, 7, 11 и 12 от същата директива, като е възложило строителни работи без предварително обявление. Комисията отбелязва, че всички възложени строителни работи е трябвало да бъдат публикувани в *Официален вестник* в съответствие с разпоредбите на Директива 93/37/ЕИО.

От друга страна, Комисията счита, че както в обявлението, така и в тръжните спецификации не съществува никаква информация, която би позволила на участниците в търга да отправят предложения за строителни работи в участъци извън разклоненията на платената автомагистрала А-6 към Ávila и Segovia, като тези, които са били впоследствие възложени. Комисията следователно счита, че испанските власти са нарушили принципа за равно третиране, като са приели предложение, което явно се е отклонявало от основните изисквания, посочени в публикуваното обявление и в тръжните спецификации.

⁽¹⁾ Решение на Съвета от 14 юни 1993 година за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки за строителство (ОВ L 199, стр. 54).

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court на 14 септември 2007 г. — The Queen on the application of Mark Horvath/Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

(Дело C-428/07)

(2007/С 297/36)

Език на производството: английски

Препращаща юрисдикция

High Court of Justice (England and Wales), Queen's Bench Division, Administrative Court

Страни в главното производство

Ищец: Mark Horvath

Отговорник: Secretary of State for Environment, Food and Rural Affairs

Преюдициални въпроси

1) Когато държава-членка е предвидила система за децентрализирано управление, в рамките на която за централните държавни органи се запазват правомощия да действат на цялата територия на държавата-членка с цел да гарантират изпълнението на задълженията на тази държава-членка, произтичащи от общностното право, във връзка с Регламент (ЕО) № 1728/2003 на Съвета за установяване на общи правила за схемите за пряко подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяването на някои схеми за подпомагане на земеделските стопани и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1) ⁽¹⁾ („Регламентът на Съвета“):

а) Може ли държава-членка да включи изисквания, свързани с поддръжането на значими обществени сервитути за преминаване, в нейните стандарти за добри земеделски и екологични условия съгласно член 5 и на приложение IV към Регламент (ЕО) № 1728/2003 на Съвета?